

РЕШЕНИЕ

№ 6273

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4144** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, чрез процесуален представител, срещу Решение от 11.01.2021г. постановено по нахд № 12684/2019г. на Софийски районен съд, НО, 21 състав. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението. Твърди, че в НП е посочена дата на нарушението, като са посочени обстоятелствата при които е извършено, както и нарушените законови разпоредби. В съдебно заседание, редовно призован, чрез юрисконсулт А. поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение..

Ответникът по касационната жалба – [фирма], с молба до съда е представил писмено становище по същество на спора.

СГП, чрез прокурор Ю., изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационния основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо

на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно чл.415, ал.1 КТ /изм. ДВ. бр.58 от 30.07.2010г/ който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Субект на нарушението е всяко лице - носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл.415, ал.1 КТ. Проверяващият орган е установил, че даденото задължително предписание не е изпълнено. Касаторът като работодател е адресат на предписанието и затова при негово неизпълнение е субект на нарушението. Правомерно поради това е била ангажирана отговорността му с оглед на задълженията му по чл.107з-чл. 107м КТ да приведе в съответствие със законовите разпоредби полагането на труд от разстояние и даденото в тази връзка задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. Търговецът като всеки друг работодател е длъжен да организира дейността си в съответствие с КТ.

Задължителното предписание по чл.404, ал.1, т.1 КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК – чл.405, изр.1 КТ. При съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание като основание по чл.415, ал.1 КТ да се ангажира административно-наказателната отговорност на работодателя – негов адресат. Отрицателна предпоставка за това й ангажиране би била отмяната на предписанието от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението му би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице. Безспорно е доказано констатираното нарушение. Към момента на извършване на последващата проверка не са представени доказателства и не е установено изпълнение на предписанието, за което е бил определен срок за изпълнение до 10.07.2018г.

С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 29-290060377 от 20.05.2019г. издадено от директор на дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ на Изпълнителна агенция „Инспекция по труда“, с аргумент на въззивния съд, за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в непосочване дата на извършване на нарушението при съставяне на АУАН- нарушение на чл.42, ал.1, т.3 ЗАНН, районният съд е достигнал до извод за отмяна на НП.

Противоречието е преодоляно в НП, поради което е приложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, а споменатото не води до незаконосъобразност на издаденото НП. Установеното непосочване на датата на нарушението в АУАН и посочването й в НП води до извода за изпълнение от страна на наказващия орган на функциите му по чл. 52, ал. 4 ЗАНН, който правилно е посочил датата на нарушение – първия ден, следващ този, до който е следвало да се извърши законоустановеното задължение, а именно 11.07.2018г. Допуснатото в административнонаказателното производство нарушение не е съществено, тъй като не е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и не е самостоятелно основание за отмяна на НП. Наказаното лице е

било наясно всъщност за какво именно нарушение му е наложено административно наказание. Допуснатата в акта неточност е била преодоляна в издаденото НП, където коректно е посочена датата на извършване на нарушението, като подробно е изяснено в какво се изразява задължението, което не е изпълнено, включително и кога дружеството е дължало изпълнение.

Като е отменил оспореното НП на процесуално основание, приемайки посоченото по-горе нарушение за съществено, който извод не се споделя от касационния състав, районният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на обжалваното решение.

При този изход на спора в полза на касатора следва да се присъдят разноски за процесуално представителство, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран Административен съд София- град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.01.2021г. постановено по нахд № 12684/2019г. на Софийски районен съд, НО, 21 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 29-290060377 от 20.05.2019г. издадено от директор на дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ на Изпълнителна агенция „Инспекция по труда“, с което на [фирма] за нарушение на чл.415, ал. КТ, на основание чл.416, ал. 5 КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, [населено място] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: